

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
t. č. v X.

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 10. 2024, č. j.: KRPA-226013-36/ČJ-2024-000022-ZZC

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 10. 2024, č. j.: KRPA-226013-36/ČJ-2024-000022-ZZC, jímž byla podle ust. § 124b odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), o 60 dnů prodloužena doba zajištění za účelem vycestování stanovená rozhodnutím žalované ze dne 13. 7. 2024, č. j.: KRPA-226013-10/ČJ-2024-000022-ZZC.

II. Obsah žaloby

- 2. Žalobce v žalobě namítal, že byla porušena ust. § 124 odst. 1 z.p.c., § 179 z.p.c., § 3, § 50 odst. 2, odst. 3, odst. 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), a čl. 3, 5 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Prodloužení zajištění má negativní dopad na psychické zdraví žalobce, který se obává o svou

budoucnost a zajištění vnímá jako trest. Žalovaná nedostatečně zdůvodnila neuložení alternativ k detenci, resp. se o takovou alternativu ani jednou nepokusila ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 1 Azs 39/2015. Nevysvětlila, proč je další zajištění potřebné či nutné, nadto ani nemá žádný předpoklad, jak dlouho bude trvat doba vydání náhradního cestovního dokladu. S ohledem na konstantní judikaturu bylo potřeba, aby žalovaná stanovila konkrétní kroky při realizaci vycestování s konkrétním časovým odhadem, což neučinila, když toliko paušálně uvedla výčet jednotlivých kroků. Žalobce opakovaně upozorňoval, že disponuje platným průkazem o povolení k pobytu v Rumunsku, a tudíž je ve smyslu ust. § 18 písm. d) bodu 5. z.p.c. oprávněn pobývat na území České republiky. Podle rozhodnutí NSS, sp. zn. 5 Azs 432/2019, publ. pod č. 4132/2021 Sb. NSS, představuje rozhodnutí o správním vyhoštění státního příslušníka tzv. třetí země, který přestal splňovat podmínky vstupu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a současně má povolení k pobytu v jiném členském státě, až krajní řešení pro případ, že kvůli výhradě veřejného pořádku nelze rozhodnout o povinnosti opustit území. Žalobce na území nikdy neprovedl žádný trestný čin a za žádnou trestnou činnost nebyl stíhán. Napadené rozhodnutí vykazuje v celém svém rozsahu zmatečnost a nedostatek individuálního posouzení žalobcova případu. Žalobce po celou dobu spolupracuje, sdělil své identifikační údaje, předložil kopii rumunské pobytové karty a žádal o propuštění dle ust. § 129a z.p.c., na což nebylo reagováno.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná uvedla, že činila veškeré kroky směřující k realizaci vycestování, jež popsala v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Přes urgence na velvyslanectví země původu ze dne 26. a 30. 9. 2024 nebyl žalobci vydán náhradní cestovní doklad. Na straně žalobce neexistují dlouhodobé překážky, které by znemožňovaly jeho vycestování. Při kontrole dne 13. 7. 2024 žalobce pobýval na území v rozporu s uloženým opatřením Francie ze dne 6. 12. 2023, když měl zavedený aktivní návratový záznam v SIS dle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. 11. 2018. Z jednání a pobytové historie žalobce je zřejmé, že by i nadále pobýval na území schengenského prostoru a nerespektoval by platná uložená opatření. Na s. 5-6 napadeného rozhodnutí žalovaná vysvětlila, proč nepřistoupila k užití mírnějších opatření, a to ve smyslu subjektivní i objektivní složky. Žalovaná rovněž objasnila, proč byla délka prodloužení zajištění určena v rozsahu 60 dnů. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Dne 13. 7. 2024 v 11:50 hodin byl žalobce v budově Obvodního soudu pro Prahu 4 zajištěn a omezen na osobní svobodě dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. (úřední záznam Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 13. 7. 2024, č. j.: KRPA-226013-1/ČJ-2024-000022).
5. Žalobci byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 7. 2024, sp. zn. 52 T 53/2024, uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 18 měsíců za přečin krádeže podle ust. § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 10. 7. 2024 odcizením zboží z prodejny.
6. V rámci podání vysvětlení dne 13. 7. 2024, z nějž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-226013-9/ČJ-2024-000022-ZZC, žalobce mj. uvedl, že do České republiky přicestoval před dvěma dny z X., kde žije asi dva roky a X. Je si vědom svého nelegálního pobytu, cestovní

doklad zanechal ve Francii, neboť spoléhal na to, že ho nebude kontrolovat policie. V České republice nemá žádné příbuzné ani nikoho, komu by ukončení pobytu zasáhlo do soukromého či rodinného života. Nic tu nevlastní, nemá zde žádné závazky ani pohledávky. Je X. a ve Francii X. Pokud jde o krádež ze dne 10. 7. 2024, jednalo se o nedorozumění, žalobce totiž nevěděl, jak se jde k pokladnám. Léčí se X., každé dva týdny chodí na kontrolu k lékaři. V zemi původu mu nehrozí žádné nebezpečí, jezdí tam pouze X.; nikde nežádal o azyl.

7. Dne 13. 7. 2024 vydala žalovaná pod č. j.: KRPA-226013-10/ČJ-2024-000022-ZZC rozhodnutí o zajištění podle ust. § 124b odst. 1 písm. c) z.p.c. na dobu 90 dnů. Jak vyplývá z odůvodnění, žalobce se snaží na území schengenského prostoru setrvat co nejdéle i přes vědomost skutečnosti, že mu bylo ve Francii uloženo návratové rozhodnutí. Nebylo možné aplikovat žádné ze zvláštních opatření dle ust. § 123b z.p.c., neboť hrozí nebezpečí, že žalobce z území Evropské unie dobrovolně nevycestuje. Lhůta trvání zajištění byla stanovena na 90 dnů při zohlednění předpokládané složitosti přípravy realizace vycestování.
8. Podle informace Policejního prezidia ČR, Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci, ze dne 13. 7. 2024 není žalobce oprávněn pobývat na území Evropské unie, neboť má uložený zákaz vstupu od X. s platností od 8. 11. 2023 do 8. 11. 2024.
9. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2024, č. j.: 4 A 34/2024-27, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované, č. j.: KRPA-226013-10/ČJ-2024-000022-ZZC. Soud totiž shledal, že v žalobcově případě byly naplněny všechny podmínky pro rozhodnutí o zajištění podle ust. § 124b odst. 1 písm. c) z.p.c., nebyly indikovány ani žádné překážky v realizovatelnosti žalobcova vycestování, nebylo možné použít mírnějších opatření, přičemž použití institutu zajištění nebylo nepřiměřené, stanovená délka zajištění byla dostatečně odůvodněna.
10. Rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 9. 9. 2024, č. j.: CPR-44998-6/ČJ-2024-930311-V227, nebylo vyhověno žádosti žalobce o propuštění ze zařízení ve smyslu ust. § 129a odst. 1 z.p.c. Žalobce svou žádost odůvodnil disponováním platným průkazem o povolení k pobytu v Rumunsku, ovšem předložil pouze rumunský řidičský průkaz.
11. Podle zprávy Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 9. 10. 2024, č. j.: CPR-38361-12/ČJ-2024-930311-T225, dne 7. 8. 2024 velvyslanectví země původu potvrdilo ověření totožnosti žalobce, načež správní orgán dne 22. 8. 2024 podal žádost o vystavení náhradního cestovního dokladu. Ve dnech 13., 26. a 30. 9. 2024 byly činěny opakované dotazy na stav vyřízení žádosti, avšak k žádnému posunu nedošlo. Přesný okamžik vydání náhradního cestovního dokladu nelze stanovit, avšak X. velvyslanectví náhradní cestovní doklady v praxi vystavuje, jak známo z úřední činnosti, nelze tudíž jeho nevystavení předjímat v žalobcově případě; předpoklad realizace vyhoštění (resp. vycestování) v průběhu prodloužení zajištění je reálný.
12. Dne 9. 10. 2024 vydala žalovaná napadené rozhodnutí, podle jehož odůvodnění nelze od žalobce očekávat jeho dobrovolné vycestování. Na s. 5 a 6 napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala nemožností uložení zvláštních opatření dle ust. § 123b odst. 1 z.p.c., neboť by byla zjevně neúčelná. Lhůta prodloužení zajištění byla stanovena na 60 dnů při zohlednění předpokládané složitosti přípravy vycestování. Jelikož v České republice nežijí žádné žalobci blízké osoby ani jeho rodinní příslušníci, nebudou zajištěním dotčeny rodinné a soukromé poměry žalobce.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), přičemž přihlížel i k případným nezákonnostem nad rámec žalobních bodů v souladu se závěry rozsudku velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 172 odst. 5 z.p.c.
15. Podle ust. § 124b odst. 4 z.p.c. *police v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy vycestování cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy vycestování cizince, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem vycestování je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
16. Podle ust. čl. 5 odst. 4 Úmluvy *každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.*
17. Nejprve se soud vyjádří ke stavu, který zde byl v době rozhodování žalované. K uvedenému dni by napadené rozhodnutí obstálo.
18. Soud především uvádí, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Podle konstantní judikatury NSS platí: *„Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“* (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j.: 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j.: 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j.: 9 As 71/ 2008-109). Těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaná v projednávané věci podle názoru soudu dostala, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsala, z jakých skutkových a právních okolností vycházela, jakými úvahami byla při svém rozhodování vedena a co ji vedlo k prodloužení zajištění žalobce. Soud dospěl k závěru, že žalovaná se konkrétní situací žalobce podrobně zabývala a napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně a plně v souladu s ust. § 68 odst. 3 s.ř.
19. Námitka nepřiměřené délky prodloužení zajištění není důvodná, neboť se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí délce zajištění řádně věnovala na s. 6 a 7, kde odkázala na předpokládaný časový rámec. Coby zásadní byla shledána skutečnost, že velvyslanectví země původu musí žalobci vydat náhradní cestovní doklad, přičemž Ředitelství služby cizinecké policie na opakované dotazy ohledně stavu vyřízení žádosti o vydání tohoto dokumentu neobdrželo jasnou odpověď. Jak plyne z konstantní judikatury, která se sice vztahuje ke správnímu vyhoštění, ale lze ji použít i ve vztahu k vycestování: *„Hlavním kritériem pro stanovení doby trvání zajištění je předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění (§ 124 odst. 3 zákona ... o pobytu cizinců ...), proto musí být v odůvodnění rozhodnutí o zajištění uveden výčet předpokládaných úkonů potřebných k realizaci vyhoštění s*

uvedením odhadu jejich časové náročnosti.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j.: 1 As 93/2011-79). Požadavky na odůvodnění doby zajištění a určení časového rámce jednotlivých úkonů nutných k realizaci vycestování je nutno odvíjet od konkrétních skutkových okolností věci, přičemž v mnoha případech nebude možné trvat na uvedení konkrétní doby potřebné pro provedení každého konkrétního úkonu, zvláště za situace, kdy je realizace některých kroků závislá na součinnosti příslušných orgánů země, do níž má cizinec vycestovat. Obecně tedy postačuje, pokud je v rozhodnutí logicky shrnuto, jaké konkrétní úkony bude třeba za účelem realizace vycestování učinit a jak dlouho by tyto úkony měly dle zkušeností žalované trvat (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 Azs 18/2021-29, či ze dne 29. 3. 2019, č. j. 4 Azs 5/2019-25).

20. Pokud se týče otázky realizovatelnosti vycestování, NSS konstatoval již v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, č. j.: 7 As 79/2010-150, publ. pod č. 2524/2012: *„Správní orgán má povinnost se zabývat v řízení o zajištění cizince podle § 124, § 124b nebo § 129 zákona o pobytu cizinců možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince podle mezinárodní smlouvy v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo v řízení vyšly najevo. V takové situaci je povinen možné překážky před rozhodnutím o zajištění cizince předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné. O zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody cizince nebude pravděpodobně možné uskutečnit. Správní orgán je naopak povinen v takovém případě cizince neprodleně propustit na svobodu.*“ Vycestování se v případě žalobce jevílo jako zcela realistické, neboť velvyslanectví země původu potvrdilo ověření totožnosti žalobce. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala neexistenci překážek trvalejší povahy, a to jak absenci hrozeb v zemi původu, jež by vycestování bránily, tak i absenci vazeb žalobce k území České republiky.
21. V citovaném rozsudku NSS, č. j.: 7 As 79/2010-150, jakož i např. v rozsudku NSS ze dne 15. 6. 2022, č. j. 6 Azs 59/2021-27, se také výslovně poznamenává, že smyslem řízení o zajištění cizince není konečné posouzení otázky, zda má cizinec vycestovat, ale pouze vytvoření podmínek pro naplnění daného účelu.
22. V případě žalobce nebylo taktéž možné přistoupit k uložení zvláštních opatření dle ust. § 123b odst. 1 z.p.c. Žalobce sám během podání vysvětlení dne 13. 7. 2024 v zásadě negoval všechny okolnosti, jež by potenciálně mohly vést k uložení zvláštních opatření. Žalovaná v napadeném rozhodnutí (s. 5 a 6) řádně a důkladně odůvodnila, proč nebylo možné přistoupit k uložení zvláštních opatření, přičemž se zabývala každým opatřením zvlášť, a to individuálně s ohledem na konkrétní situaci žalobce. Judikatura citovaná žalobcem není přílehlavá, neboť se týká zajišťování rodin s nezletilými dětmi či jiných zranitelných osob, což není žalobcův případ.
23. Tvrdil-li žalobce v žalobě, že se v České republice nedopustil žádné trestné činnosti, ocitá se jeho tvrzení v rozporu se skutečností, že byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 7. 2024, sp. zn. 52 T 53/2024, shledán vinným přečinem krádeže podle ust. § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaným dne 10. 7. 2024. Jak přitom žalobce sdělil při podání vysvětlení dne 13. 7. 2024, do České republiky přijel pouhé dva dny předtím.
24. Žalobce také poukazoval na domnělé pobytové oprávnění z Rumunska, které má zakládat oprávněnost jeho zdržování se na území schengenského prostoru. Rumunská pobytová karta ani obdobný doklad nejsou obsaženy ve správním spisu. Soud se plně

ztotožňuje s odůvodněním na s. 5 rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 9. 9. 2024, č. j.: CPR-44998-6/ČJ-2024-930311-V227, podle něhož „*PERMIS DE CONDUCERE ROMANIA*“, jež účastník řízení předložil správnímu orgánu, jako důkaz není platným průkazem o povolení k pobytu, ale dokladem, jímž se prokazuje řidičské oprávnění k řízení silničních vozidel „*ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ RUMUNSKA*“. I kdyby žalobce jako státní příslušník nečlenského státu disponoval oprávněním k pobytu vydaným rumunskými orgány, nic to nemění na skutečnosti, že mu byl francouzskými orgány pro trestní záznamy za řízení bez řidičského oprávnění a přechovávání odcizeného zboží uložen zákaz vstupu na území schengenského prostoru na dobu od 8. 11. 2023 do 8. 11. 2024. Jestliže má žalobce aktivní návratový záznam v SIS, je mu v důsledku toho zapovězen pobyt na území schengenského prostoru.

25. Ke dni svého vydání by tudíž napadené rozhodnutí obstálo, soud však s ohledem na mezinárodní závazky České republiky dále zkoumal, zda nenastala po vydání rozhodnutí nějaká skutečnost, jež by trvání zajištění bránila. Uvedený požadavek vyplývá z ust. čl. 5 odst. 4 Úmluvy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j.: 9 Azs 193/2019-48). Soud však neshledal žádnou zásadní okolnost, kvůli níž by mělo dojít k prolomení ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., tj. k provedení přezkumu ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
26. Žalovaná napadeným rozhodnutím ani předcházejícím řízením neporušila základní zásady a elementární procesní ustanovení správního řízení. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu žádné takové pochybení nevyplynulo a nebylo zjištěno. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, vše nezbytné řádně odůvodněné a doba prodloužení zajištění zvolena přiměřeně konkrétním okolnostem. Soud zároveň zdůrazňuje, že žalobce toliko vypočítal ustanovení z.p.c., s.ř. a Úmluvy, která měla být porušena, aniž by vysvětlil, v čem tyto vady měly spočívat.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. listopadu 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce